etiā ē de icarceātis i purgatorio
i ¶ Dubitatur adhuc vtrū tātū
valeāt ſuffragia ſucceſſiē ↄtinu,
ata: quātū ſimul fcā ut· xxx· miſ,
ſe p dies triginta dicte· quātū
triginta vna die dicte· Et ſic de
eleoſina cētū flor· p vnā diem
datoꝝ quātū ſi āniūſariū ꝑpetu,
raretur· ⁊ ſic de alijs ſʒ· pe· pa·
tātū vel plꝰ valēt quoad meri,
tum inſtituentis· qꝛ magis eſt
ad honorē dei ↄtinuacō talium
āniūſarioꝝ Et hoc cōſiderās ec
cleſia· ſic inſtitunt āniūſaria· tri
ceſimos ⁊ ſeptuageſimos et
hmōi Sʒ quo ad celeriorē libe,
racōem a purgatorio. ⁊ cicius
videndū deū· plus valet acce,
lerata multiplicacō Quia ſacra,
mentum i ꝓpoſito habitum ſi
eſt ſuffragium altaris· nunꝙ̄
tantum valet ex ope opato· ſi,
cut actu habitum· Et forte ai,
ma nō erit tamdiu in purgato,
rio quouſqʒ vltimum ſuffragi,
um p āniuerſariū ſiet. vñ vtrū,
qʒ eſt laudabile· ⁊ pōt ex fon,
te caritatis manare. ita ut cōti,
nuans ſuffragium dñe laudis
ↄtinuacōeʒ ꝗrat· Et ſimul ſatiſ.
citiꝰ velit eū liberari ut ſtatī do
fruatur· ⁊ ne diu crutietur ⁊c·

¶ Seqt̄ur preceptū Octa
uū de falſo teſtimonio·
¶ Capitulū Primum

Nunc octauū precep, a
tū ſic ponitur Exo· xx·
Et deu· v· Nō loqris
ↄtra primū tuū falſū
teſtioniū· hic ſm Augꝰ· noie
falſi teſtionij ↄtra primū dati,
telligitur prohiberi oē in gnali
mēdaciū ſaltē pnicōſu· qd etiā
innuit textꝰ leui· xix· d· Nō mē,
tiemini. nec decipiat vnꝰ quiſqʒ
proximū ſuū· de quo eē· itelligi,
tur illd Sapi· i· os qd mētitur
occidit aiaʒ Et ps Perdes oēs q̄
loquūtur mendaciū· ymo ſm
tho· 2· 2· q· cxx ij· h prohibetur
oia pccā ad locucioeʒ ꝑtinētia
q̄bʒ ſaltē iſertur nocumētū pxi,
mo. ut mendacia pnicioſa. de,
tractōes. blaſphemie· ⁊ hmōi·
De mēdacō igr tria pncipalit
ſūt vidēda Prio q̄d ſit. ⁊ quottu,
plex mēdaciū ſit· ⁊. an oē men,
daciū ſit pccm Secūdo i ſpāli
quot modis q̄s peccat mētiēdo
Tercō qn ſit mortale vel veniale
pccʒ ¶ Quātū ad pmū nōnd q b
ad mēdaciū ſm tho· ⁊ doctoēs
ↄmunit i· iij· diſ· xxxviij· duo re,
quirūtur· pmo falſa ſignificatio·
ſecūdo intēcō fallēdi· ⁊ accipit
itencō fallendi ꝓ intēcōe aliū
decipiēdi Aut ſibi aſſerendi fal,
ſū, qd dr ꝓpt mendaciū iocoſū.
vbi nō ſemp eſt intencō decipi,
endi aliū· ⁊ falſam ſibi opinio,
neʒ generādi· prout quibuſdā
videt· Ex quo ptʒ qꝫ differentia

eſt int̄ mētiri ⁊ iter dicere mē
datiū. Ad hoc ei ꝙ aliquis di
cat mēdatiū. duo p̄dicta req̄
runtur. Sed ad hoc ꝙ q̄s mē
ciatur ſufficit ſecūd̄. ſcꝫ ꝙ intē
dat decipe. qꝛ mentiri ē cōn̄ mē
tem ire. Stat eni ꝙ q̄s aliqd̄
verꝫ qd̄ credit eſſe falſum. di
cat cū intētione aliū decipiēdi.
tunc dicit cōn̄ menteꝫ. ⁊ tn̄ nō
dic̄ mēdatiū. cū ſua aſſercō nō
ſit falſa Exempli gratia poſito
ꝙ princeps nō ſit verenne. ⁊
quis credēs eū ibi eē dicat. vo
lendo aliū decipe. pn̄ceps non
eſt verenne. talis mētitur. qꝛ
loq̄tur cōn̄ mentem. ⁊ tn̄ verꝫ
dic̄ Simile eſt ſi quis dic̄. de
re vendibili quā credit malaꝫ
ꝙ ſit bona. cū in rei veritate ſit
bona. Secūdo ptꝫ ex p̄dictis.
ꝙ oīs q̄ dicit mendatiū. menti
tur. ſꝫ non econu̇ſo. ptꝫ t̄cio ꝙ
dicēs falſum qd̄ credit eſſe ve
rum. nec mētitur. nec loquitur
mendatiū ut dic̄. Aug⁹. Cum
nō hēat duplex cor. nec decipe
intēdat. exēplū Aug⁹. Si ali
cui gladi⁹ ꝯmendetur. ⁊ dicat
ſe rēdituꝝ cū ille q̄ ꝯmendat
popoſceit. ſi forte gladiū repe
tat furens: manifeſtū eſt tunc
nō eſſe reddēdū donec r̄ſtitua
tur ſanitas non ei in iſta ꝑmiſ
ſione duplex cor hēbatur in ꝑ
c mittente. Secūdo nōndū ꝙ
mēdatiū ſit non ſolū ꝑ verba:
ſꝫ ꝑ fcā. ſcripta. nut⁹. ⁊ ſigͣ. ut
ptꝫ de ypocritis. ⁊ de religioſo
rū falſ ſignis. vn̄ mendatiū in
genē ſic diffinit̄ Eſt falſa ſig
ficacō cū itencōe fallendi. Si
ue ergo homo ſignificꝫ falſum
voce. ſcripto. manu. ligua. ſig
no. vel veſte Et ſi hoc fac̄. cum i
tencōe fallendi. ā falſum aſſerē
di: ſꝑ eſt mendacium. Vocale
aūt mendaciū diffinitur. Eſt
falſa vocis ſigꝰficacō. cū intenci
one fallendi. Tercō nōndū d
ꝙ nullū mendatiū pōt ſieri ſine
pccō. ptꝫ Eccā. vij. Noli velle
mentiri oīe mendaciū. aſſidui
tas ei illi⁹ nō eſt bona. Ad idꝫ
eſt aug⁹. libro cōn̄ mendatiū
dicens. mendacōꝝ multa ſūt
geneā. ſed ea vniu̇ſalit̄ odiſſe
debem⁹. nullū eni eſt mendaci
um qd̄ non ſit cōtrariū veritati
Nā ſic lux ⁊ tenebre. pietas ⁊
impietas. pccm̄ ⁊ recte factū.
vita ⁊ mors iter ſe cōtraia ſūt
Ita interꝫ ſe ſūt veritas ⁊ menda
tiū contraia. vn̄ q̄to amam⁹ il
lā tāto iſta odiſſe debem⁹. vn̄
pla. in thymeo. Voces ipoſi
te ſūt ut p̄ſto ſiāt voluntatis in
dicia. Sꝫ mētiēs cōtrariū fac̄
Et phus. iiij. ethicoꝝ dic̄. ꝙ
mendatiū ſm ſe malū eſt ⁊ fu
giendū Verꝫ aūt bonū ē ⁊ lau
dabile. Et ratio eſt. q̄re oīe mē
datiū eſt pccm̄. qꝛ cadit ſupꝛ
idebitā materiā. maxie vocale

⁊ includit actū ⁊ circūſtantias
ipſum actū neceſſaio deformā
tes.ſic eſt de furto ⁊ adulterio.
⁊ ceteris hmōi cōuolutis cum
malitia ut di·phs·ij·eth·Vo
ces nāqꝫ iſtitute ſunt ad ſigni
ficandū alijs mētis cōceptum.
vn̄ indebitum ē ⁊ ɔtra uocas in
ſtitucōeꝫ ꝙ quis ſignificet qđ
non habꝫ in mēte·Secūdo oē
mendaciū ex ſua racōe dicit in
tencōem malā.ſcꝫ intencōeꝫ de
cipiendi·⁊ hmōi impoſſible ē
e eſſe bonū·¶ Quo ad ſcḿ prici
pale nōndum ꝙ ſcḿ Aug⁹·li·
de mendacō·viij.ſūt generā mē
dacōꝝ·Sco·tn̄ ſb diuidit quā
1m tum in duo·Primū vocatur mē
daciū in doctrina religionis.ſci
licꝫ cum quis cū intentione fal
lendi ſignificat aliqđ falſum
ɔtrriū hijs que fidei ſūt·aut ſa
cre ſcripture·aut etiā contrari
um hijs que ptinent ad bonos
2m ⁊ xpianos moēs·Secunđ ge
n⁹ mendacij eſt qđ fit ſolū ad
nocēdū alteri iniuſte.ſiue ī corpe.
ſiue in rebus·ſiue in fama·ſiue
etiā in aīa·⁊ vocatur mendaci
um qđ nulli pdeſt.⁊ alicui nocꝫ
3m Terciū eſt qđ fit in pſatis boiꝰ
ad nocumentū vnius ꝓpter vti
litatem alteri⁹·Et vocatur men
daciū qđ prodeſt vni ⁊ nocet
alteri·Et hec triplicia mendatia
cōprehenduntur ſb mendatio
4m pniciōſo·Quartum vocatur mē

doſum qđ fit ex ſola libidie mē
tiendi.ut cū qs mentit̄ ſolū.q̊
niā placꝫ ſibi·⁊ delcātur atqꝫ
5m gaudꝫ in mentiendo·Quītū voca
tur iocoſū ⁊ eſt duplex ſcḿ ſco·
1m Primū qđ fit ſolū cauſa delectā
di alios·ſicut narrare fabulas·
de quibꝫ etiaꝫ audientes ſciunt
ꝙ nō eſt verꝫ.nec decipiuntur
audiētes ut plurimū.cū etiā ſer
mo pferētis non ſit talis ꝙ na
2m tus ſit credi ab audientib⁹·Ali
ud quod fit cauſa ioci ſcđm au
g⁹·vbi ſup̄·ut cum quis iocan
do intendit aliū decipere·ita ꝙ
audientes vere decipiantur·nō
tam̄ in aliquo in quo ſibi mag
num nocumentum inferatur·
In quo iocantur illi qui ſciunt
eum decipi.⁊ finaliter poteſt eti
am ipē de hoc iocari·quēadmo
dum dicit Auguſ·fuiſſe de men
dacō Ioſeph·qui veracit̄ volu
it decipere fratres ſuos in verb
iſtis·Exploratorēs eſtis.⁊ cete
ris ſimilibus poſitis Gen̄·xlij·
6m Sextum eſt qđ nulli obeſt.id
eſt nulli alteri a ſe·⁊ tamen ali
cui prodeſt·⁊ hoc in tēpalibus
rebus.Exēplificat Auguſt·ve
lut ſi quiſpiam alicuius pecuni
am iniuſte auferēdaꝫ ſciat vbi
ſit.ſe neſcire mentiatur quocū
7m qꝫ interrogante·Septimum
eſt quod nulli obeſt.ſed alicui
prodeſt in corpore.quia p ip
ſum impeditur alicuius mors.

aut alia leſio corꝑalis. Exēplū
Aug⁹. velut nolēs hominē ad
mortē queſitū ꝓdere mēciatur
Octauum qd̄ nulli obeſt ⁊ ali
cui ꝓdeſt ad defenſiōeꝫ ⁊ cuſto
diā caſtitatis: ꝑma tria dicun
tur ꝑnitioſa mendatia. q̄ vicꝫ
nocēt. vel ſunt nociua ex ſe cui
mentiꝰ. vel de q̄ mentiꝰ. Alia
tria iocoſa q̄ nulli ꝓſunt nota
biliter. nec obſunt. Sꝫ tria vl
tima officioſa. q̄ vtilitatis grā
ſūt. ⁊ ꝓſūt alicui. ⁊ nulli obſūt
f Quātū ad .iij. ꝑncipale notā
dum primo dictū Aug⁹. libro
de mēdacio vbi ſic dicit In hiſ
.viij. generib⁹ tāto min⁹ quiſqꝫ
peccat cū mētitur. q̄to mētien
do accedit ad octauū. Et tāto
ampli⁹ q̄nto mentiēdo accedit
ad ꝑmū. hec ille. Et theo. 2. 2. q.
.cx. dicit Si quis diligent̄ cō
ſiderꝫ ſm ordinē ꝑdicte ānume
ratiōis ꝑ octenariū ſciet ordi
nē ḡuitatis culpe q̄ ē i iſtis mē
dacijs. nā bonū vtile ꝑfert̄ de
lectabili. ⁊ vita corꝑalis ꝑfer
tur pecunie. honeſtas etiā ipſi
corꝑali vite. Vn̄ ſecūdo nōnō
ſm eūdem q̄ omne mēdatiū de
quocūqꝫ genē mendatioꝝ ſit
qd̄ dꝫ in dei iniuriā. ⁊ in honoā
tiōeꝫ aut ↄtemptū: ē mortale Ita
q̄ ꝓpter hoc dicitur non ſolū
ut q̄s decipiatur. ſꝫ vltra hoc di
citur ea intentione ⁊ ad iſtum
finē ut de⁹ ꝑ hoc inhonoretur.

q̄ illud ē directe contra dei ca
ritatē. Primū vero gen⁹ octo
mēdatioꝝ inter cetera ē ḡuiſſi
mū. vn̄ omne mendatiū de pri
mo genē eſt mortale pccm̄. q̄
qd̄libet tale cōtraiatur caitati
dei. nā volūtaie falſum ſigfica
re cū itēciōe fallēdi aliquē circa
res dīnas. q̄ circ̄ mateiam fidei.
eſt ↄtra caritatem dei. eo q̄ ꝑ
tale mēdatiū mentiēs occultat
dīnā veritatē q̄ corrūpit Vn̄ g
aug⁹. vbi prius. Primū gen⁹
ē capitale mēdatiū. Secundū
gen⁹ vicꝫ qd̄ nulli ꝓdeſt ⁊ ali
cui obeſt. graui⁹ eſt q̄ tertiū.
q̄ terciū minuit de grauitate
ex hoc. q̄ damno vni⁹. intendi
tur vtilitas alteri⁹ Tn̄ mēda
cia ſecūdi ⁊ tercij generꝫ in q̄
bus vicꝫ q̄s intendit alteri no
cere in reb⁹. corꝑe. vel fama. ſūt
eciam mortalia ꝓpter iſtū malū
finē intentum. Sūt ei contra
caritatē ꝓximi. q̄ ſic nocere al
teri in aliq̄ illoꝝ eſt cōtra ꝑcep
ta dei. ⁊ mortale peccatum. ut pa
tuit in .vij. ꝑcepto Ita etiā vel
le ſibi nocere vel mētiri propt̄
ſibi nocere eſt mortale. Ide intel
ligitur de mendacio q̄ quis in
tēdit altei nocere i aia. aut ꝑ mē
datiū inducere eū poſſit ad ali
qd̄ mortale peccatū. Aut ad erro
rem i fide. Aut vult eū ꝑ hoc im
pedire in acq̄ſiciōe alicui⁹ ſcien
tie vtilis ⁊ bone. Aut impedire

eum vult in emēdacōne morū.
aut retrahit eū ab introitu reli
gionis bone. Aut a ꝯuerſiōe p
penitētiam. et ſic de alijs: ſemp
ē mortale. qꝛ multo magis ſit dā
num hoi in hijs ſpūalibꝰ q̄ꝫ in
dānificacōe rerū. aut bonorum
corporis. qꝛ aīa melior eſt corpe
et rebꝰ. vñ Sco. i. iij. dicit. mē
daciū pernicioſum ſm q plꝰ vl
minꝰ nocet qd̄ penſatur ex bono
cuiꝰ eſt ablatiuū. ſm hoc penſatᷣ
magis aut minꝰ grauē mendaci
um Et vlr omne tale mēdatiū
ex deliberacōe dictū. eſt morta
le pctm̄. cuicūqꝫ enī ꝓhibetur
ſimpliciter illo p̄cepto. non di
cens ꝯtra ꝓximū tuum falſū teſti
moniū. nec p̄ciſe ē teſtimoniū
quod datur in iudicio. ſꝫ quādo
quis ex certa deliberacōe aſſerit
quod ignorat. vel cuiꝰ nouit
oppoſitū dicit falſū teſtimoniū
cōtra ꝓximū. vtrū autē īdelibera
cō excuſꝫ dicetur capi. ſequēti
de periurio. hec ille Concordat
willh. i ſu. vicioꝝ dicēs q tres
prime ſpēs ſūt peccata mortalia
h ſi ex delibracōe dicatur. ¶ Se
cūdo ergo et Tercio genere mē
tiens nō ſolū peccat cōtra hoc p̄
ceptum octauū. ſed etiam ſi dā
num intulit ſic primo tenetur
ſibi illud recōpēſare. de iſtis mē
dacijs intelligitur illd̄ pſ. Per
des oēs qui loquuntur menda
cium Et ſapi. i. Os qd̄ mētitur

occidit animā. mendatia vero
alioꝝ quīqꝫ generꝝ nō ſunt de
ſe et de ſuo genē mortalia pcc̄a.
ſꝫ ſolum venialia. eo q nō ſiūt
ꝓpter finē aliquē. q̄ ꝯtrarietur
caritati dei aut ꝓximi. ut patꝫ de
mendoſo vbi intēditur ꝓpa de
lectacō. Et de iocoſo vbi intēdi
tur. Aut alioꝝ leuis delectacō.
Aut iocus aliquis Et de officio
ſo in quo intēditur aliqua vtili
tas ꝓximoꝝ. Quāuis aūt ſcd̄ꝫ
Augꝰ. vbi prius hmōi quīqꝫ
mendatia non ſint mortalia de ſe.
et ex ſuo genere. qn̄ in eis non i
tenditur finis q̄ ſit cōtra carita
tem. ꝓxīt tn̄ ſm tho. vbi pꝰ Et
ſco. in. iij. fieri mortalia per accñs
rōe ſcandali. Aut alicuiꝰ dāni
Aut alteriꝰ talis nati ſeq̄ut dū
q̄s ſuo mendacō non intendit
malū. attamē eſt veriſimile q ex
mendacō ſuo oiatᷣ ſcādalū eti
am puſilloꝝ. Aut nō bile dānū
ꝓxio. Et tn̄ ꝓpt vitādū hmōi
ſcādalum aut ꝓxi dānum non
vult mendatiū obmittē. Item
pōt fieri mortale rōne nimie libi
dinis. ut cū homo ſuā. q̄ alteriꝰ
delectacōeꝫ quā habꝫ aut iten
dit in mendacō ꝓponit dilcōni
dei Aut mādato eius Ita q an
q̄ꝫ velit iſta deſiderata delcācōe
in mendacō carere. patꝰ eſt po
cius facere contrª dei mandatū
Et ita poteſt itelligi illud Au
guſ. Nullū peccatum eſt adeo

veniale. quod nō fiat mōꝛtale ſi
i placet. Item q̄ꝛ uis mendaciū
iocoſū ꝗ officioſum de ſe nō ſint
moꝛtalia. nec viris imperfectꝭ
nec etiā ſcḋm tho. pfectis q̄ ſunt
in ſtatu pfectionis acq̄rende.
ut religioſi ſunt. niſi forte rōne
ſcādali. Tñ ſcḋm ſco. vbi prius
ſunt mōꝛtalia vtraqʒ mendatia
viris exiſtentibꝫ in ſtatu pfecti
onis exercēde In exercēdo actꝰ
q̄ cōpetunt eis racōne talis ſta
tus pfectōis. puta docere. iudi
care. p̄dicare. Rō eſt. qꝛ p vtrū
qʒ mēdacia auffertur bonitas
doctrie quā p̄dicāt. Juxta illō
Augꝰ. in epl'a fūdamenti. Si
ad ſcripturas ſacras admixta
fuerit q̄ꝛ tūcūqʒ iocoſa mēdati
a: nīl remanet i eis ſoliditatis.
puta ſi p̄latus p̄dicꝫ ꝛ miſceat
mēdaciū iocoſū. nihil remanꝫ
ſoliditatis i doctrina illa. pōt ei
quicūqʒ dubitare de quocūqʒ
dicto ab eo ſicut de alio. vel q̄
racōe nō aſſentire illi mēdacio
iocoſo. pari racōe nec alijs Et ita
piret auctoritas doctoꝝ ecc̄ie
in docēdo. perirēt etiā vtilitates
populi audiētis. cō ſimiliter i iu
dicio ſolēni. Et itelligo ita qꝛ
non percipiatur illud menda
ciū eē dictū ſeoꝛſum ab actu do
cendi vel iudicādi. dū enim ali
q̄s ſedet ad iudiciū. pōt aliquā
trufam admiſcere q̄ ex modo
loquēdi ſcitur nō eē de iudicio

hec Sco. Et ſic ptꝫ quātum pe
riculū ſit p̄latis ꝛ p̄fatis viris
in ſtatu pfectiois excende. qn̄
excent actus talis ſtatus pfe
ctiois. ut ſunt p̄dicare. iudica
re. docere publice. ptūc mētiri
iocoſe vel officiōſe. qꝛ plures do
ctores ꝯcedūt qꝛ ſint mōꝛtalia.
Et vid᷑ idē tenē ſcūs thō. vbi
priꝰ Cū enim ut dic. ponātur
in ſtatu veritatis ſuande. qꝛ ve
ritatē tenēt ex ſuo officio in iu
ditio. vel in doctrina. contrā q̄ ſi
mētiāt: eīt peccatum moꝛtale
In alijs aūt nō opoꝛtꝫ. hec tho.
dic. tñ petrꝰ de pa. ſup. iiij. di.
xx vij. Mētiri in iuditio ꝯſcie.
ideſt in ꝯfeſſione ſacramētali.
ſemper ē mōꝛtale. ſicut piuriū
deliberatum. ppt' dei irreueren
tiam annexam. Nō ſic aūt i fo
ro exteriori ſimplex mēdatiū ē
pccm mōꝛtale. niſi qn̄ ledit pxi
mū. ut ſi aduocatus ad vanā
gl'am falſo moueat legē ad ve
rā ꝯcluſionē. hec ille. Eſt aūt k
omne mēdaciū qn̄qʒ de cauſis
deteſtādū Primo qꝛ oꝛigo eiꝰ
ē dyabolica. vnde geñ. iij. neq̄
q̄ꝛ moꝛiemini Johā. viij. dū lo
quitur ſcꝫ demon mēdatiū. ex
proprijs loq̄tur. qꝛ mēdax eſt.
ꝛ pr eiꝰ. ꝛ ibidem. vos ex prē
dyabolo eſtis. ꝛ deſideria pris
veſtri vultis facere. Secun
do qꝛ inquinat mēbꝛa qō ma
iori decentia eſſꝫ dignū. ſcꝫ os

proū· xij· Abhominacō ē dño
labia mēdatia Exēplū de hñtē
os plenū muſcis fetidis· Ter
cō qꝛ oīs mēdax quaſi q̄daꝫ ꝓ
ditoꝛ ē· vult ei ꝙ ille cui menti
tur fidē ſibi adhibeat· ⁊ tñ fidē
non hūat ei· ymo vult decipere
ut ptꝫ in rōe mentiri· qđ eſt cō
tr̄ mentē ire· Qr̄to qꝛ valde no
ciuū eſt toti ecc̄ie Fac̄ ei ut vix
alicui fides adhibeatur. vñ ꝓp
ter mendatia multiplicātur ꝑ
iuria· diffidentie· lites· ⁊ hmōi.
vñ de mendacib9 Jere· ix· Sa
gitta vulnerās. lingua eoꝝ do
lū locuta eſt Quinto qꝛ eius vi
tacō orōneꝫ cito facit exaudiri
Exēplū in vitiſ pr̄m· vbi fratꝰbꝫ
āgelico miniſteio tranſlatis ꝑ
fluuiū ad quendā hēmitam ab
eo q̄rentibꝫ de eiꝰ vita Re· a tpe
conuſiōis nūq̄ de ore meo mē
daciū exiuit· ⁊ quicq̄d pecij a
dño ſine mora cōſecutus ſum
¶ Seq̄tur capitulū Secūdū

PRoīde vidēda ſūt ad
huc tria pn̄cipalit̄ Pri
mo de pccīs oris ī q̄bꝫ
q̄s facilit̄ mētitur. vel ſp· Secū
do de mēdacō in ope vel geſtu
Tercō dubiū de perplexitate·
a ¶ Qn̄tū ad· i· pōt quis mēda
ciū icurrē promiſſo· iactātia·
⁊ adulatiōe lingue· Prio pro
miſſione· vñ ſm tho· 2· 2· q· cx·
Sulle q̄ aliq̄d promittit non
hēat aīꝫ faciēdi qđ ꝓmittit: mē
titur Si vēo hēat nō mētit̄. qꝛ
nō loq̄tur ꝯtr̄ id qđ gerit ī mē
te Si vēo nō facit qđ promiſit.
tūc vidꝛ infidelit̄ agē ꝑ hoc ꝙ
aīꝫ mutat pōt tñ excuſari ex du
obꝫ· vno mō ſi ꝓmiſit id qđ ē
māifeſte illicitū. qꝛ ꝓmittendo
peccauit mutādo aūt ꝓpoſitū:
bñ facit Alio mō ſi ſint mutate
cōdiciōes pſonaꝝ ⁊ negotia·
Ad hoc ei ꝙ hō teatur facē qđ
ꝓmiſit dic· Seneca li· de bñfi
cijs req̄ritur ꝙ oia imutata ꝑ
maneāt· vñ ⁊ apl's nō ē mētit9
nō iplēs qđ ꝓmiſit ciū nō iuit
corīthū· ij· cor· i· ⁊ hoc ꝓpt̄ ipedi
mēta q̄ ſupuenert. hec tho· ¶ Et b
videntur ī ꝓmiſſo ſimplici mul
te ꝯdiciōes itelligi· ſicut ⁊ ſm
hoſti· ī ſimplici iuramēto. nam
q̄n iuro ꝙ fatiā itelligit̄ ſi deo
placuerit· Si papa vel plato
placuerit vel nō diſplicuerit Si
res ī eođ ſtatu pmanſerit. vñ ſi
apud me depoīs gladiū ⁊ tibi
ꝓmitto reſtituē Si poſtea fu
ris: res ī alio ſtatu ē· Itē ſi m̄ ſi
de huaueris· nō huāti ei fidē nō
oꝫ fidē huai· vñ ſi nō facis m̄ qđ
ꝓmiſiſti· non tibi teoꝛ Extr̄ de
iuē iurādo pueit Itē ſi ſupioꝛ nō
cōn̄dixerit Itē ſi facultas ſeu poſ
ſibilitas ſe obtulerit· vñ excu
ſat necītas vel ipoſſibilitas. tñ
nō potēs ſoluē: plus dꝫ homo ce
dere vel cū alio ꝓ poſſe ꝯcorda
re. videlicꝫ cū illo cui obligetur